

Opublikowano dnia 20 kwietnia 1954 r.

B 65 d 17/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35845

Kl. 64 a, 57

Niels Johannes Hastrup

(Tolderlundsvej, Dania)

Puszka do konserw

Udzielono patentu z mocą od dnia 21 marca 1951 r.

Pierwszeństwo: 1 kwietnia 1950 r. (Dania)

Wynalazek dotyczy puszek do konserw, przystosowanych do wytwarzania w nich próżni i zapatrzonych w tym celu w otwór do usuwania powietrza, zabezpieczony od wewnątrz przez osłonę, pozwalającą na odpływ powietrza i cieczy podczas zabiegu wytwarzania próżni, i zamykany po usunięciu powietrza, np. przez zalutowanie, przy czym puszki te posiadają podłużny szew, utworzony z dwóch zachodzących na siebie części blaszanej ścianki.

Przy wytwarzaniu próżni część powietrza i cieczy zawartych w puszcze wypychana jest przez wspomniany otwór, przy czym przy zakonserwowaniu substancji stałych o dość znacznej wielkości, np. mięsa, istnieje dążność do zatykania otworu, wskutek czego powietrze i ciecz nie mogą być usuwane normalnie.

Ażeby temu zapobiec, proponowano umieścić wewnątrz puszki przed otworem odpływowym narząd zabezpieczający. Najprostszą postać takiej osłony stanowi blacha o profilu kątowym, umieszczona luźno w puszcze po jej napelnieniu środkami spożywczymi. Taka jednak luźno umiesz-

czona osłona blaszana nie stanowi niezawodnego zabezpieczenia, gdyż może się przesuwać.

Stosowano również kołpakowe lub podłużne blachy ochronne, przylutowywane do wewnętrznej strony puszki. Tego rodzaju osłony są niekorzystne ze względu na konieczność ich przylutowywania, przy czym wewnętrzne miejsca lutowania stają się ogniskami korozji, nader niepożądanymi w puszcze konserwowej.

W puszcze według wynalazku osiągnięto rzeczywiste zabezpieczenie otworu odpływowego, przy jednoczesnym niekomplikowaniu wyrobu puszki oraz unikaniu możliwości występowania korozji. Puszka posiada ściankę blaszaną, zachodzącą do wewnątrz, przedłużoną na pewnej przestrzeni w pobliżu podłużnego szwu i tak wygiętą, aby tworzyła najkorzystniej półokrągłą osłonę, umieszczoną naprzeciwko otworu w wewnętrznej części ścianki blaszanej.

Poniżej opisano trzy postacie wykonania puszki według wynalazku, przedstawione na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok okrągłej puszki konserwowej, fig. 2 — częściowy

przekrój poziomy puszki, fig. 3 — przekrój poziomy innej postaci wykonania puszki konserwowej i wreszcie fig. 4 — przekrój poziomy trzeciej postaci wykonania puszki według wynalazku.

Puszka konserwowa według fig. 1 i 2 utworzona jest z wygiętego kawałka blachy, której dwie krawędzie zachodzą za siebie, przy czym zewnętrzna część 2 tej blachy zachodzi na wewnętrzną część 3. Wewnętrzna część 3 posiada kształt półokrągły i tworzy na całej długości puszki zasłonę 4 w postaci przeciętej rurki. Zasłona 4 jest połączona na stałe z wewnętrzną częścią 3 ścianki blaszanej 1 wzdłuż krawędzi 5 przebiegającej obok podłużnego szwu. Zewnętrzna natomiast krawędź 6 nie jest przymocowana do blaszanej ścianki, lecz przylega luźno do zewnętrznej części 2. Na zewnątrz zasłony 4 wykonany jest w zewnętrznej części 2 blaszanej ścianki otwór 7, który służy do usuwania powietrza i jest następnie zamykany, np. przez zalutowanie.

W postaci wykonania według fig. 3 wewnętrzna część 8 blaszanej ścianki jest zagięta o 180° , wskutek czego blacha puszki na podłużnym szwie jest złożona potrójnie. Wewnętrzna część 9 zagiętej blachy stanowi półokrągłą zasłonę 10, na przeciwko której wykonany jest otwór 11.

W postaci wykonania przedstawionej na fig. 4 wewnętrzna część ścianki blaszanej jest wygięta wstecz tak, że przed otworem 13 tworzy się zasłona 12.

Zastrzeżenia patentowe

1. Puszka do konserw, przystosowana do wytwarzania w niej próżni i zaopatrzona w tym celu w zabezpieczony od wewnątrz osłoną otwór odpływowy, pozwalający na usuwanie powietrza i cieczy w czasie wytwarzania próżni w puszcze i zamykany, po wytworzeniu próżni, np. przez zalutowanie, przy czym puszka posiada podłużny szew, utworzony z dwóch zachodzących na siebie części ścianki, znamienne tym, że część ścianki zachodząca do wewnątrz jest wygięta tak, że tworzy zasłonę, najkorzystniej półokrągłą, umieszczoną naprzeciwko otworu, znajdującego się w zewnętrznej części ścianki blaszanej.
2. Puszka według zastrz. 1, znamienne tym, że zachodząca do wewnątrz część ścianki blaszanej jest zagięta o 180° i przymocowana do zachodzącej na nią części blachy wzdłuż krawędzi zagięcia, przy czym część zagięta, ukształtowana jako zasłona, znajduje się w pewnej odległości od podłużnego szwu.
3. Puszka według zastrz. 1, znamienne tym, że otwór jest wykonany w podłużnym szwie, część zaś ścianki blaszanej, zachodząca do wewnątrz, jest przedłużona i wygięta wstecz tak, iż tworzy zasłonę ochronną przed otworem.

Niels Johannes Hastrup

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

